

॥ खंड ०९ ॥

॥ भजन पाठा नं ०९ ॥

॥ मन-भाव भक्ती सत्य-बोलीचे भजनपाठे चा संग्रह ॥

॥ मन ॥

॥ मन भजन पाठा ०९/०९ ॥

॥ मोक्ष पदाच ठिकाण गडेहो । कैसे मागता ?

मन ठिकाणी नाही बसवलं । कशी चालन सत्ता ॥

॥ मन ठिकाणी बसवलं नाई । देव पाहण्याची, का करता घाई ?

॥ आधी मन मुंडले नाही । देव पाहण्याची का करता घाई ॥

॥ आधी मन मुंडा हो मन मुंडा । मन मुंडा हो मन मुंडा ।
मनाचा संभाळ करा ॥ आधी मन मुंडा हो..॥ आधी मन मुंडा हो मन मुंडा । मन मुंडा हो मन मुंडा
मग प्रपंच संभाळ करा ॥ आधी मन मुंडा हो..

मग प्रपंच व्यवहार करा ॥ आधी मन मुंडा हो..

॥ आधी मन मुंडा हो मन मुडा । मग देव राया पहा ॥ आधी..

॥ मन भजन पाठा ०९/०१ ॥

॥ आधी मन धरा हाती । शुद्ध भाव धरा मनी ।

मग भजा हो भजा चतुर्पती ॥

॥ आधी मन धरा हाती । शुद्ध भाव धरा मनी ।

आंगी येईन चतुर्पती ॥ आधी मन धरा हाती..

॥ मन भजन पाठा ०९/०३ ॥

॥ ऐक तु, माझे मना हो माझे मना.. ।

नको करू चंचलपणा ॥ ऐक तु, माझे मना हो..

॥ ऐक तु, माझे मना हो माझे मना ।

राहय हरी च्या भजना ॥ ऐक तु, माझे मना हो..

॥ मन भजन पाठा ०९/०४ ॥

॥ ज्याचे अंतःकरण शुद्ध । त्याला करने न लागे बोध ॥

॥ सदा मनी दया शांती । तिथं मायेची कैशी गुंती ? ॥

॥ सदा मन बम्हचारी । त्याला विठ्ठल धनी आवडी ॥

॥ सदा मन बम्हचारी । विठ्ठल राया देव त्याहीच्या संगती ॥

॥ ज्याचं मन समाधान । त्याला झालं देवरायाचं देणं ॥

॥ जैशी मनाची आवडी । त्याला असो सर्व गोडी ॥

॥ चित्त मन भाव भजन पाठा ०९/०५ ॥

॥ चित्त मनाची करा जोडी । देवा पायी अवधे लावा गोडी ॥

॥ चित्त मन लावुन एका ठायी । सत्य भावानं भजा बापाची गाही ॥

॥ सत्य भाव ज्याची भक्ती । विठ्ठलराया देव त्याहीच्या संगती ॥

॥ ज्याचा भाव त्याची भक्ती । देव आहे भावाच्या संगाती ॥

॥ ज्याचा भाव त्याची भक्ती । विठोबा राया देव त्याहीच्या संगती ॥

॥ देव भावाचा भुक्तेला । देव नाही कोणाच्या बापाचा ॥

॥ देव भावाचा भुक्तेला । चाकर आहे तो भावीक भक्ताचा ॥

॥ अंतरी घंटा नामाचा । चाकर आहे तो हुजुर भक्ताचा ॥

॥ हृदयी घोक नामाचा । सदगुरु चाकर आहे प्रेमी भक्ताचा/दासाचा ॥

॥ भाव भजन पाठा ०९/०६ ॥

॥ अनामीका घरी आला । भाव पाहुन देवराया उतरला ॥

॥ भाव अनामीकानं केला । देव वचनात अखंड गोयला ॥

॥ भाव भक्तीनं आखला । देव वचनात अखंड गोयला ॥

॥ भाव धरा बळकट । देव तारण हो तिरलोकयात ॥

॥ भाव धरा भक्ती करा । भावीका साठी हो देव भावीक झाला ॥
 ॥ भाव धरा भक्ती करा । त्याच्या घरी देवराया घाले येरझारा ॥
 ॥ ज्याचा भाव त्याचा देव । उभा आहे अवधृत राव ॥
 ॥ सत्य भक्ताचा भाव । त्याचा घरी सदा नांदे देव ॥

॥ शुद्ध सत्य भाव भजन पाठा ०९/०७ ॥

॥ श्री प्रभु आले घरा । आतातरी शुद्ध भाव धरा ॥
 ॥ शुद्ध भाव धरा मनी । मग भजा हो चतुर्पती ॥
 ॥ शुद्ध/सत्य भाव धरा मनी । पावन होईन विठोबा/अवधृत धनी ॥
 ॥ शुद्ध भाव धरा अंतरी । पावन/तारण होईन/करन देवराया श्रीहरी ॥
 ॥ शुद्ध भाव धरा अंतरी । तारण करनं देवराया श्रीहरी ॥
 ॥ अंतरी धरा शुद्ध भाव । पावन होईन अवधृत राव ॥
 ॥ ऐसा भाव धरा मनी । तुम्हा जवळ आहे धनी ॥
 ॥ ऐसा भाव धरा मनी । पावन होईन विठोबा धनी ॥
 ॥ ज्याचा भाव त्याची भक्ती । देव आहे भावाच्या संगती ॥
 ॥ ज्याच्या अंतरी शिकका । धाक पडलं ब्रह्मादिका/इंद्रदिका/विष्णुदिका ॥
 ॥ ज्याच्या अंतरी शिकका । धाक पडलं शिवादिका/यमदिका ॥
 ॥ भक्ती एकानं केली । लहान्यामोठयाच्या कामी आली ॥

॥ मन भाव भजन पाठा ०९/०८ ॥

॥ हरी भजनी सावध होय मना । जवळ आहे धनी ।
     चौ-याशीचे परोपरी दुःख । मिटवुन घे लवकरी ॥
 ॥ मना होय तु सावधान । मना होय तु सावधान ।
     प्रेमं, भावानं । भजन देवाचं करं ॥
 ॥ तना मनानं, भक्ती-भावानं, अनुभवानं । भजन देवाचं करा ।
     चंदनाच्या परी देहे ज्ञिजवा हो जरा ॥
 ॥ प्रेम आनंदा च्या भरा । या महाराजाची/चतुर्पतीचे भक्ती भजन करा ।
     यान काय होतो रे नरा । यान काय होतो रे नरा ।
     पापाचे जळ्कीन पर्वत । पुण्याच्या पडतीन भरा ॥
 ॥ द्व्याःक्षमा शांती कारणा । प्रेम-भाव धरा हृदयी/पोटी ।
     त्याशी साधन काही नाही लागे । देव देईन भेटी ॥
     साधन नलगे काही । देव येर्हेन घरी ॥

 ॥ आदीपुरुषाच्या पुंजनी लाव मन । तो चुकवन चौ-याशी येणं-जाणं ॥
 ॥ आदीपुरुषाच्या भजनी नाही ज्याचं मन ।
     त्याची चुकणार नाही चौ-यांशी येणं-जाणं ॥
 ॥ आदीपुरुषाच्या पुंजनी ज्याचे मनं । त्याचं अगाध पुण्य, तारण निर्वाणं
 ॥ आदीपुरुषाच्या पुंजनी ज्याच मनं । त्याला भेटन मोक्षपदाचे ठिकाणं ॥

॥ शुद्ध मन भाव हे कापुर चे भजन पाठा ०९/०९ ॥

॥ शुद्ध मन भाव हे कापुर । उजळली ज्योत ।
     मन हा मोगरा । देवा, वाहतो नित ॥
 ॥ मन भावाचे फुल पुण्य । गुंफुनी माळा ।
     आम्ही वाहतो कृष्ण देवाच्या चरणा ॥
 ॥ तुझेच फुल पुण्य हे देवा । तुला वाहतो ।
     निमित्या कारण आम्ही । दर्शना येतो ॥
 ॥ निमित्या कारण तुम्ही देवा । धरला हात ।
     तुमचीच वाणी तुम्ही । सांगतली जगात/हृदयात ॥
 ॥ वाणी जगात सांगतली । चतुर्पती नामाची ज्योत उजळली ॥
 ॥ चतुर्पती नामाची ज्योत उजळली । ओहंम्-सोहंम् टाळी वाजली ॥

॥ चतुर्पंती नामाची ज्योत उजळली । ओहंम्-सोहंम् धुनी उठली ॥

॥ मन भाव भजन पाठा ०९/१० ॥

॥ पुर्विंचा ठेवा । हरी भजु देवा । ही वेळ लागली पुण्याची ।
देव दरखारी बिजली चमकली । ज्योत हरी नामाची ।
मानव जन्म हि-या समान । करा भक्ती या देवाची ॥
॥ असमानी धवजा । मन लावुन भजा । ताळ आला देहीचा ॥
॥ असमानी धवजा, मन लावुन भज । सार्थक होईन आल्या जन्माचं ॥

॥ मन भाव भजन पाठे चा सार भजन पाठा ०९/११ ॥

॥ सुवर्णाचा घोडा । जीन काय काटयाचा केला ।
मन-पवनाचं चाबुक मारून । घोडा उडवला ॥
॥ मन पवनानं घोडा उडवला । धरा धरा म्हणती ।
जो कोणी घोडा धरन । त्याची चुकन चौ-यांशी ॥

-: शब्दार्थ :-

सुवर्णाचा घोडा :- देहीच्या आत्मारामाला दिलेले संबोधनात्मक नाव ।

जीन :- घोडयावर वसण्यासाठी जे चामडयाचे जीन टाकल्या जाते ते जीन. मन व इंद्रियांचे विषय-वासना-विकार..ईत्यादी काटे असलेल्या देहीच्या चामडयाचे जीन या सुवर्णाचा घोडा म्हणजेच आत्म्यावर टाकलेले आहे. । **चाबुक** :- घोडे पळवण्याकरीता उडवण्याकरीता घोडयाला मारण्यासाठी तयार करण्यात येणारी चामडी-वाताचे एकात एक विनुन गुंफलेली दोरी म्हणजे चाबुक. । **पवन** :- श्वास वायु

मन-पवनाचा चाबुक मारून घोडा उडवला :-

या देहीचा सुर्वणाचा घोडा उडवण्याकरीता निराकार मन व पवन हे ऐकमेकात गुंफुन तयार केलेले चाबुक मारून या चाबुकाव्दारे देहीचा घोडा उडवुन, उडवत उडवत त्याला चौ-यांशी यवनीत पळत पळत पळवल्या अथवा फिरविल्या जाते. असा मन-पवनाच्या चाबुक मारून घोडा उडवल्या नंतर ही वेळ गेल्यावर पुढे मग परतावा येवुन जन त्याला धरा धरा म्हणुन ओरडतात रडतात.

जो कोणी घोडा धरन । त्याची चुकन चौ-यांशी :-

उच्चत्तर अशी बुधिं ठेवुन या उच्चत्तर सत् बुधिदला या देहरूपी रथाचे सारथी बनवावे. या सारथी व्वारे मनाचा लगाम करून, या मनरूपी लगामाने पंचङ्गदिये यांचे विषय विसना विकार.. रूपी घोडयांना घटट वांधुन हे घोडे काबुत आणावे. मग हे काबुत आलेले इंद्रियांचे घोडे देहरूपी रथाला सुवर्णाच्या घोडयासह जुतवावे. तेव्हा कुठे या सुवर्णाच्या घोडयासंग असलेले पंचङ्गदियाच्या सत् संस्काराचे सुक्ष्म संस्कार या सुवर्णाच्या घोडयावर पडून तो पवन/श्वास व्वारे उडणार नाही. अशया रितीने जो कोणी हा घोडा धरून देहरूपी रथ हाकवन त्याची चुकन वा चौ-यांशी यवनीची फेरी.

अशया रितीने जो सारथी प्रथम आपल्या सुवर्णाच्या घोडयावर सत् च्या अधिक्याने शुद्ध सत्त्व चे सुक्ष्म संस्कार धिराईने निरंतर टाकतो. तेव्हामग या शुद्धसत् च्या सुक्ष्मसंस्काराव्दारे तो सुर्वणाचा घोडा आपल्या संगच्या इंदियांरूपी घोडयाला संग घेतो. आणी आपल्या मनरूपी लगाम हाती धरलेले बुधिरूपी सारथ्याला परमात्मा मार्गानेच सुरक्षीत पणे घेवुन जाण्यास साहऱ्य होत होत, अंती परमात्मा प्राप्ती करून देतो.

॥ मानवा कसा भुलला ! भजन पाठा ०९/१२ ॥

॥ मानवा सुद धर बुध आपल्या पोटी ।
देव येईन घरा । अवघ्या सांगन गोष्टी । ब-या सांगीतल्या गोष्टी ॥
॥ मानवा कसा भुलला रे कसा भुलला ? ।
देव तुया जवळुन गेला ॥ मानवा कसा भुलला ?..
॥ मानवा कसा भुलला रे कसा भुलला ।
घे देवाचा आसरा ॥ मानवा कसा भुलला ?..
कर हरी नाम सोयरा ॥ मानवा कसा भुलला ?..

॥ मानवा ! भुलु नको रे संसारा । कर देवाचा आसरा ॥ मानवा..
 ॥ मानवा ! भुलु नको रे संसारा । कर हरीनाम सोयरा ॥ मानवा..
 ॥ मानवा । भुलु नको रे संसारा । नित घालन तो देव येरझारा ॥
 ॥ मानवा भुलु नको रे संसारा । देव चुकवन चौ-याशीचा फेरा ॥
 ॥ मानवा भुलु नको रे संसारा । देव चुकवन यमाच्या येरझारा ॥
 ॥ नर जन्मा तु आला नरा । नर हा शोधुन पाहयं ।
     भवसागरातुन तरण्यासाठी । हरी भजन उपाय ॥
 ॥ हरीच भजन कर रे गडया । नाहीतर भमी घालशीन उडया ॥
 ॥ चतुर्पंतीचे भजन जे करणार । तेच सेरूपी जागी राहन तरणार ॥

॥ भाव भक्ती ॥

॥ भक्तीभाव भजन पाठा ०९/१३ ॥

॥ भक्ती करून निःसग होजो । ऐक तु प्राण्या आता ।
     या भक्तीला भंग नको आणु । वाया जाशीन अधोगता ॥
 ॥ ओहंम्-सोहंम् दोन्ही ताजवे । काटा नेकीका ।
     जो ठेवन बराबर । तो, व्यापारी मोठा ॥
 ॥ भक्ती करा देहजीव झिजवा । नका आणु तोटा ।
     केळी कमाई वाया जाईन । पाण्याच्या लोटा ॥
 ॥ भक्ती करा देवाची । नका राहु निचंत ।
     ही वेळ गोल्यावर पुढमग । पस्तावलं मनं ॥
 ॥ कर भक्ती देवाची । सदा देव आठवा ।
     ही वेळ गोल्यावर । कोणा सांगशील पस्तावा ॥
 ॥ उभी गुढी आहे । घडी पाहवं डोळ्यानं ।
     ही वेळ गोल्यावर मग पस्तावन मन ॥

॥ भक्ती भजन पाठा ०९/१४ ॥

॥ कल्पतरुच्या झाडाखाली । बसला हीन कर्म ।
     नाही माझे/त्याच्या नशिबी । त्याला काय करन भगवान ॥
 ॥ सागरात उडी घातली । नाही गवसला मोती ।
     कर्म केलं हीन देवा । हाती आला शिंपी ॥
 ॥ भव्या भव्याला पडली गिलटी/गिरकी । मुळ मायेचा पसारा ।
     या गंगेमध्ये नाव चालली । थाप पाहयजो दुशारा ॥
 ॥ वा वा रे जीवाचा भाव । वा वा रे जीवाचा भाव ।
     मन सागर अथांग भरला । धिरे चालवजो नावं ॥
 ॥ उपणुन घ्याहो । वार सुटलं मावेच । वार सुटलं सांगीच ।
     ज्याच्या नशिबी असन तो भजन/भक्ती करनं अवधुताचं ॥

॥ कृष्ण भक्ती भाव भजन पाठा ०९/१५ ॥

॥ पंचेचाळीस वर्षे भक्ती । या यवव्यानं केळी ।
     आला चौथ्या खुम्मी व-हाडी । ध्वजा लावली ॥
 ॥ पंचेचाळीस विड्यानं हो । कैफी झाला फार ।
     शिवाईचा भम्कार उठला । याहीच्या मुख्या कार ॥
 ॥ या मकानी अवतारानं । धरला रंग ।
     चत्रभुज उभे राहीले । याहीचे आंग ॥
 ॥ कल यवणी भक्त जन । देवा समान ।
     ऋषिकेशी आले हो याहीला शरण ॥
 ॥ नर देहीचा याहीनं । अवतार केला ।
     ऋषिकेशी या स्वरांला । येवुन मिळला ॥
 ॥ भक्ती केळी रायानं । घरामध्ये घातलं चैतन्य ।
     अशीच भक्ती करा । देहजीव तरतीनं या नामानं ॥

॥ कृष्ण ज्ञान भक्तीभाव भजन पाठा ०९/१६ ॥
 ॥ आदी पुरुष राया घेवुन । आले अवघं ।
     ज्ञान भक्ती वैराग्य सद्गुण । हे वाजवले चौघ ॥
 ॥ चौघा चा चौघडा वाजवे । श्री कृष्ण हरी ।
     सावंग पुरी येवुन याहीनं । मोहरं वाजवली ॥
 ॥ अंतरी ज्ञान भक्ती वैराग्य । सद्गुण, साधलं ज्यांनं ।
     तो लाखा मध्ये एक । आहे पहेलवान ॥
 ॥ आत्मज्ञान भक्ती साधले गडे हो । तो साधु खरा ।
     अवघे महाराज वाया गेले । चौ-यांशीच्या फेरा ॥

॥ कृष्ण ज्ञान भक्तीभाव भजन पाठा ०९/१७ ॥
 ॥ भावीकानं भक्ती केली । प्रेम लावुन ।
     याहीच्या घरी देव विठोबा । राहये आनंदान ॥
 ॥ भावीकाचे प्रेम भक्ती पाहुन । भरलेसे मन ।
     याहीच्या हृदयी बसुन विठोबा । करे गायन ॥
 ॥ भावीकाचा देव विठोबा । होय बा कैवारी ।
     सर्वच आधी सांगुन गेला । सत्याच्या घरी ॥

॥ कृष्ण भक्तीभाव भजन पाठा ०९/१८ ॥
 ॥ नाम कंठी रूप देही । उजाला ज्ञाला ।
     अमृताचा अंवर शिकका । उभा राहीला ॥
 ॥ भाव भक्तीनं आवळ्ला । देव वचनात अखंड गोयला ॥
 ॥ देव प्रेम भावानं बांधला । आंगी हरी राबवला ॥
 ॥ भक्त जीवाचा जीवनं । त्याला दिले हृदयी आलिंगण ॥
 ॥ देवा भक्ताची जोडी । अंतर नाही पलघडी ॥

॥ कृष्ण ज्ञान भक्ती भजन पाठा ०९/१९ ॥
 ॥ सावंग नगरी ज्योत भारी । ठेवलं सांगुन ।
     हरी नामाच्या धवजा लावल्या । ज्ञान-भक्ती कारणं ॥
 ॥ ज्ञान भक्ती हृदयी शांती । धनी अवधुताच्या ।
     अनंत कोटी वर्षती धारा । पहा अमृताच्या ॥
 ॥ शकुनी अवतार बहुता गुण । ज्ञान भक्तीचं वाठवा निशाण ।
     ज्ञान भक्तीचं वाठवा निशाण । शकुनी कळतीनं लक्षणं ॥
 ॥ ज्ञान या भक्तीची निशाणी । मनाशी लावजा ।
     सत्य नाम सुमरता । रोग-विघ्ने जातीन भंगा ॥
 ॥ नव निधीचे मंथन । ज्ञान भक्ती होय मोक्षाचे साधनं ॥

॥ कृष्ण भक्तीभाव भजन पाठा ०९/२० ॥
 ॥ अवघे आहे एकाचे । येथे काम नाही अनेकांचे ॥
 ॥ भक्ती एकाने/कृष्णाने केली । लहान्या मोठयाच्या कामा आली ॥
 ॥ भक्ती नव्हे लावणीची । पुर्ण कमाई या देह जीवाची ॥
 ॥ भक्ती प्रेमाची प्रेमाची । अधिर नाही कामाची ॥ भक्ती..
 ॥ भक्ती करा प्रेमानं/स्वाभिमानानं । नका राहु गडे हो अभिमानानं ॥
 ॥ सद्वेनित करा सुमरनं । धरा हो ध्यानं ।
     दुःखं हर्षती बा हर्षले हरी नामानं ॥

॥ निरशुन्याहुन कृष्ण अवधुत । रंग धरून आला ।
 ॥ निरशुन्याहुन कृष्ण अवधुत । रंग धरून आला ।
     सत्य भावीका च्या देठी । समया प्रकाशल्या ॥

॥ निरशुन्याहुन सावंग नगरी । उतरला जगजेठी ।
धुमधुमकार शकुन गर्जना । भक्त तारण्यासाठी ॥
॥ निरशुन्याहुन आले भगवंत । मिर्त लोकात ।
सावंग्यात पुर्ण अवतार धरला । अहीनाच्या ईर्थं ॥
॥ निरशुन्याहुन आले अवधुत । मिर्त लोकात ।
सावंग नगरी दुकान लावलं । नामाची पेठं ॥
॥ हरी हरी कृष्ण । तु जगाचा जिवनं ।
भक्तीला लावले त्वां बा अवघे जन ॥
॥ हरी हरी कृष्ण । तु जगाचा जिवनं ।
तुया भक्तीशी लागले राया । अवघे जन ॥

॥ हैंगडुऱ्यी भक्तीभाव भजन पाठा ०९/२२ ॥
॥ अनामत वस्तु याहीचे । पाय नाही धरणीला ।
अकाशमात अवधुत हंकार । साह्याशी आला ॥
॥ आदीपुरुष आदीमुनी । साह्यांशी आला ।
महामुनीला वचनी गोयलं । देवु केलं त्याला ॥
॥ आदीपुरुष भैस सांगे । यवगाच्या गोष्टी ।
हरी नामी कार केला । महामुनी हाती ॥

॥ पुना भक्तीभाव भजन पाठा ०९/२३ ॥
॥ सर्वत्राच्या आधी भक्ती । पुनाजीनं केली ।
हरी नामाचे झेंडे लावले । ध्वज उभारली ॥
॥ ह्याचं कंकनी हे अवतार उभे । रुप पाहीले डोळ्यानं ।
या देहीची मजबूती केली । ईश्वर पुनानं ॥
॥ कृपा मालकाची झाली । मालक कृपावंत झाले ।
पदरी धरलं महाराजानं । आपल्या बाळले ॥

॥ देवमन भक्तीभाव भजन पाठा ०९/२४ ॥
॥ निरशुन्याहुन आली ज्योत । पहाड पर्वत ओलांडत ।
झरझरा उतरली ज्योत । पहा खोडंगात/कारळ्यात ॥
॥ पिशाळ ज्योतीचा हंकार आला । देवगाव नगरात ।
देवगाव नगरात अकाशमात । उभी राहली ज्योत ॥
॥ बाळ बुध घरदार नाही सोडलं कोण ।
हरी भजनी रमुन राहीला । एक पिसाराम/देवमन ॥
॥ पिसे भयानं । हे देवाचे ध्रुत । वाणी सांगे जगाला ।
नवल सांगे जगाला ॥
॥ तुया नामाचं लागलं पिसं । आता करू मी कैसं ? ॥
॥ पिसे झालो भैस नामी । आमचं काय करन कोणी ? ॥
॥ पिसे झालो ध्रुता पायी । आम्हाला कोणाची लज्जा नाही ॥

॥ भक्ती भजन पाठा ०९/२५ ॥
डहाकी :- ॥ देठ या जीवाची राया । प्रित दोघांची ।
साह्यं करून साचा केला । या भक्ती साठी ॥
॥ अवधुत आले भक्तीला तारू । मुखानं, आवाज केला/करा सुरू ॥
॥ आले या ठाई हो । घ्या याहीची गाही ।
भक्तजन उद्धराया कृष्णदेव आले या ठायी ॥
॥ आले या ठाई हो । माझे जगजीवन ।
भक्त जनांची आशा तुम्ही । करा हो संपुर्ण ॥

॥ सत्य ॥

॥ सत्य भजन पाठा ०९/२६ ॥

॥ सत्य बोला सत्य चाला । अंबर होण्याचा दिवस आला ॥
 ॥ सत्य शकुनाच्या ठाई । मालक उभे देवराया लवलावी ॥
 ॥ सत् अंगी बावन कळ । तिथे नांदे कृष्णदेव सावळ ॥
 ॥ गाही होय सत्याची । सत्याठाई उभे धनीदेव/महाराज येवुनी ॥
 ॥ सत्या घरी आला भगवान । याहीनं मुखी दिले चतुर्पंती नाम ॥
 ॥ सत्य जाणाना तुम्ही । मालक उभा श्री कृष्ण धनी ॥
 ॥ सत्य जाणाना तुम्ही । मालक उभा यवगा चा धनी ॥
 ॥ सत्य जाणाना तुम्ही । मालक उभा या पृथ्वीचा धनी ॥
 ॥ सत्य भावाचा मालक । सागर भरला आहे याहीच्या पोटात ॥
 ॥ सत्य भावाचा मालक । अमृत भरले आहे देवा तुमच्या पोटात ॥
 ॥ सत्य आणनं जगा । श्रीकृष्ण आहे या बिर्दावर उभा ॥
 ॥ सत्य आणनं जगा । पुर्ण अवतार आहे या बिर्दावर उभा ॥
 ॥ सत्य आणन जगी । सिद्धाई सेना आहे बिर्दावर उभी ॥
 ॥ सत्य जाणा हो जाणा । जागी करन देव सारी सेना ॥
 ॥ सत्य जाणा हो जाणा । आला यवगाचा रमणा पुढे पाहा हो पाहा ॥
 ॥ कलयवगी उगवला कोंब । सत्य देव उभे भावीका संग ॥
 ॥ चतुर्पंती देवाची ऐका, सत्य वाणी । नव राज्य होईन कंचन धरणी ॥
 ॥ सत्य वचन सत्य बोली । आहे देवा/भैसा दरबारी ।
     हेच घर हेच मोक्ष । होय पहीली पायरी ॥
 ॥ हे होय सत्याची ज्योत । जळून जाईन पापाचे पर्वत ॥
 ॥ सत्य शकुन देवाचा । भरोसा नाही वरकढ लोकांचा ॥
 ॥ पक्का आधार मेठीचा । भरोसा आहे कृष्ण देवाचा ॥

॥ बोली ॥

॥ बोली भजन पाठा ०९/२७ ॥

॥ हे होय लभेदाची वाणी । ऐसा बोले श्री कृष्ण धनी ॥
 ॥ हे होय लभेदाची किर्त । ऐसा बोले हा चौरंगी द्युत ॥
 ॥ आकाश वाणीचं बोलनं । चवध्या खुम्मी तो राज करनं ॥
 ॥ आकाश वाणीचं बोलनं । जागी करन महाराजा तिरभवनं ॥
 ॥ बोलनं केलं यवगावर । हे भाकलं जरा नाही चुकणार ॥
 ॥ ऐसा बोल बोलीला । सत्य आहे या देवाची वाचा ॥
 ॥ तुया सांठीच बोलनं । चौथ्या खुम्मी देव जागी करनं ॥
 ॥ बोली बोलुनच गेला । काहो यवगाले उशीर लावला ॥
 ॥ बोलला बोल करा सही । दयाहो महाराजा तुया रूपासुखाची गाही
 ॥ बोलीची बेबोली करज नको । पदरी धरलं महाराजा सोडु नको ।
 ॥ पदरी धरलं नका जावु दुर । लोट मारतो देवाच्या चरणांवर ॥

गंजर :-

॥ तु सुखकर्ता तु दुःखहर्ता । सावंव्याच्या नाथा ।
     देवा अनामता देवा अवधुता । तुमच्या चरणी माथा ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥

